

محمد رضا جعفری

با اینکه عمده فعالیتش در پشت صحنه است و در فیلمهای زیادی به عنوان کارگردان، دستیار، برنامه ریز و نویسنده حضور داشته، اما او را بیشتر با نقش‌های ماندگارش در «طلا و مس» «مهمان داریم» و «سریال» «نهایی لیل» به یاد می‌آوریم. بهروز شعبانی اولین بار در «طلا و مس»، رسماً جلوی دوربین رفت و خودش را به عنوان یک بازیگر همه کاره معرفی کرد. البته «سیدرضا» در «طلا و مس» سال‌ها قبل در «آژانس شیشه‌ای» هم دیده شده بود. شعبانی اهل مشهد است و حالا در ۴۰ سالگی خیلی به کارگردان‌های با تجربه و دنیا دیده شباهت دارد. می‌گوید زندگی خودش، خیلی شبیه داستان فیلم‌هایش است: ساده اما چند لایه. شعبانی در عین وسواس در کار از تجربه‌های جدید و رویه‌رو شدن با چالش‌های مختلف ترسی ندارد. به خاطر همین از تله‌فیلم و فیلم کوتاه تا سینمایی و مستند و سریال تلویزیونی در کارنامه او دیده می‌شود. حضور شعبانی در جشنواره همیشه با این جمله گره خورده است: «به حقش نرسید». اما او امسال با «روز بلوا» می‌خواهد در به ختاه بردن سیمیرغ بلورین سنت‌شکنی کند.

متولد: ۲۵ شهریور ۱۳۵۸ (۴۰ سال)

شروع به کار: ۱۳۸۴ (۱۴ سال)

تعداد فیلم: ۴ فیلم

سیمیرغ بلورین بهترین
کارگردانی جشنواره فجر
برای فیلم «دهلیز»جایزه ویژه بهترین کارگردانی
مجموعه‌های تلویزیونی
جشن حافظ

سریال

بلوا

نقطه
تغییر۱۳۹۶
سریال «گلشیفته»نقطه
عطف۱۳۹۱
«دهلیز»سال شمار کارنامه
فیلمسازی بهروز شعبانی۱۴ سال
۴ فیلم

جشنواره باز

بهروز شعبانی خیلی زود و در جوانی با بازی در فیلم «بازگشت پرستوها» وارد سینما شد. بعد از آن تا سال‌ها در پشت صحنه بود و به عنوان نویسنده، برنامه ریز و دستیار کارگردان به فعالیت مشغول شد. شعبانی در طول سال‌ها تجربه کسب کرده و به تدریج به فعالیت‌های تلویزیونی دیگری ساخت و سراغ مستندسازی هم رفت. او با اینکه تحصیلات آکادمیک سینما ندارد، خودش را از چتس سینمایی داند و معتقد است هنرمدل‌ز و مان‌باید تحصیلات هنری داشته باشد. شعبانی در سال ۸۴ اولین فیلم خودش را با نام «باغ آلوده» ساخت که در زائر کودک بود و در جشنواره فیلم کودک به نمایش درآمد. کارگردانی سینمایی او با فیلم «دهلیز» شروع شد که آغاز دل‌نشینی برای این کارگردان جوان بود و توانست جایزه بخش نگاه‌نو جشنواره فیلم فجر را از آن کند. حالا او در اوج بختگی با «روز بلوا» و موضوعی اجتماعی با به جشنواره فجر گذاشته تا پیش از پیش خودش را در بین فیلمسازان دغدغه‌مند ایرانی مطرح کند.

۱۳۸۴
خنی

شعبانی با «باغ آلوده» شروع کرد. فیلمی در زائر کودک که در بیستمین جشنواره فیلم کودک شرکت کرد. با اینکه «باغ آلوده» به جز بخش بازیگری در بخش‌های دیگر به توفیقی دست نیافت، اما شروع خوبی برای کارگردانی شد که رویاهای بزرگی در سر داشت.

۱۳۸۷-۱۳۹۰
صعود دو ستاره

در این ۳ سال، آقای کارگردان همه کار کرد جز آنکه فیلم خود را بسازد. بازی در «طلا و مس»

۱۳۹۱
صعود سه ستاره

شهرت شعبانی روز به روز بیشتر می‌شد و این روند با فعالیت او ارتباط مستقیم داشت. «دهلیز»، دومین

نقطه شروع و اوج او در این چند سال بود. بعد از این سال بود که اهالی سینما او را به عنوان بازیگری توانا شناختند. شعبانی در این دوره ۳ ساله در فیلم‌های دیگری چون «بهرآباد» و «تلمه‌های خیس» هم بازی کرد. اما او فعالیت‌های دیگری هم داشت. در دو فیلم «چیزهایی هست که نمی‌دانی» و «حیران» او به عنوان دستیار کارگردان و برنامه ریز حضور داشت.

